Wöttis unda jutustada:
„Nöored naesed-naesekesed,
Wanad naesed-memmekesed,
Möistke mu une näguda:
Kuuske kaswis koja tüle,
Kaske kaswis kajo tüle,
Saare kaswis saana tüle,
Leppä lü löukaille."
„Meiep mösta, miks ei mösta;
Sulle tulewad kosilased,
Kuusest saab sull kosilane,
Saarest saab saja wanada,
Lepäst sirge söedu poissi,
Kasest walge kaasa naene."
Eitis öhtuje magama,
Nägi unda teista korda;
Töusis ommoko ülesse,
Wöttis unda jutustada:
„Noored naesed-naesekesed,
Wanad naesed-memekesed,
Möistke mu une näguda:
Unes kuuda luudanesse,
Rahwas kaldusid kaema,
Waherpuu waatamaie."
„Meiep mösta, miks ei mösta;
Sulle poega annetasse,
Rahwas kalduwad kaema,
Waderid waatamaie".

7. Oh me kaksi waesta lasta,
Kaksi waese mehe kanasta!
Mölemad ilma isätä,
Mölemad ilma emätä,
Ilma armu andijata.
Isä kaeb kalmussagi,
Emä warjulta waatab.
Sa söleta, ma söbata,
Sa rahata, ma rätitä,
Kasukatta kalliettä.
Lähme isä aua piäle,
Lähme emä aua piäle.
Walged rätikud käessa,
Öbe risti (loomi kirjad) rätikusse,
Kulda nummer nurga piäle,
Teene pühib teese silmi,
Teene teese piäd silitseb.
„Töusu üles, taadikene,
Töusu üles, memmekene,
Töusu armu andemaie,
Söna kolme kostemaie,
Töuse kirstu kirjutama,
Töuse wakka walmistama!"
„Ei wöi töusta, tütär noori,
Ei wöi töusta, ei tööta.
Tumal sinu kirstu kirjutagu,
Mari sinu wakka walmistagu.